

TJUGOFEMTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 21 SEPTEMBER

S:T MATTEUS, APOSTEL OCH EVANGELIST

Fest

Läsning Ef 4:1-7, 11-13

Jag uppmanar er, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålamod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom. Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

Responsoriepsalm Ps 19:2-5 (R. jfr 5)

R. Över hela jorden nådde deras ord.

Himlarna förkunnar Guds ära,
och fästet vittnar om hans händers verk.
Den ena dagen talar därom till den andra,
den ena natten kungör det för den andra. R.

Det är inget tal eller ljud vars röst inte hörs:
de sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium Matt 9:9-13

Vid den tiden såg Jesus en man som hette Matteus sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!« Och Matteus steg upp och följde honom. När Jesus sedan låg till bords i hans hus, kom många tullindrivare och syndare dit och lade sig till bords tillsammans med honom och hans lärjungar. Fariseerna som såg det sade till lärjung-

arna: »Hur kan er mästare äta tillsammans med tullindrivare och syndare?« Han hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Gå och lär er vad som menas med orden: *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

TISDAG DEN 22 SEPTEMBER

Läsning Ords 21:1-6, 10-13

Kungars hjärtan är i Herrens hand som vattenbäckar:
han leder dem varthelst han vill.
Var man tycker sin väg vara den rätta,
men Herren är den som prövar hjärtan.
Att öva rättfärdighet och rätt,
det är mer värt för Herren än offer.
Stolta ögon och högmodigt hjärta
– de ogudaktigas lykta är dem till synd.
Den strävsammes omtanke leder endast till vinning,
men all girighet endast till förlust.
De skatter som förvärvas genom falsk tunga,
de är en försvinnande dunst och hastar till döden.
Den ogudaktiges själ har lust till det onda,
hans nästa finner ingen barmhärtighet hos honom.
Straffar man smädaren, så blir den okunnige vis,
och undervisar man den vise, så inhämtar han kunskap.
Den rättfärdige ger akt på den ogudaktiges hus,
han störtar de ogudaktiga i olycka.
Den som tillsluter sitt öra för den armes rop,
han skall själv ropa utan att få svar.

Responsoriepsalm Ps 119:1, 27, 30, 34-35, 44 (R. jfr 35a)

R. Herre, led mig på dina befallningars stig.

Saliga de vilkas väg är ostrafflig,
de som vandrar efter Herrens lag.
Lär mig att förstå dina stadgars väg,
så vill jag begrunda dina under. R.

Jag har utvalt sanningens väg,
jag har bejakat dina lagar.
Ge mig förstånd, så vill jag lyda din lag
och hålla den av allt mitt hjärta. R.

Led mig på dina befallningars stig,

ty till den har jag behag.
Så vill jag hålla din lag beständigt,
ja, alltid och i evighet. R.

Halleluja Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium Luk 8:19–21

Vid den tiden kom Jesu mor och hans bröder för att prata med Jesus men de kunde inte ta sig fram till honom i trängseln. Man sade till honom: »Din mor och dina bröder står där ute och vill träffa dig.« Men han svarade: »Min mor och mina bröder, det är alla dessa som hör Guds ord och handlar efter det.«

ONSDAG DEN 23 SEPTEMBER

Läsning Ords 30:5–9

Alla Guds ord är utan slagg,
han är en sköld för dem som flyr till honom.
Lägg ingenting till hans ord,
så att han inte kan anklaga dig för lögn.
Två saker ber jag dig om,
neka mig dem aldrig till min död:
håll falskhet och lögn ifrån mig,
och gör mig varken fattig eller rik.
Ge mig bara mitt beskärda bröd,
gör mig varken så mätt att jag förnekar dig
och säger: "Vem är Herren?"
eller så utblottad att jag stjälar
och kränker min Guds namn.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 119:29, 72, 89, 101, 104, 163 (R. 105a)

R. Ditt ord är mina fötters lykta.

Låt lögnens väg vara fjärran ifrån mig,
och förunna mig din undervisning.
Lagen ur din mun är bättre för mig
än tusentals stycken guld och silver. R.

Herre, i evighet

står ditt ord fast i himlen.
De ondas väg beträder jag aldrig,
ty jag vill hålla ditt ord. R.

Dina befallningar ger mig förstånd,
därför hatar jag lögnens alla vägar.
Jag hatar lögnen, den skall vara mig en styggelse,
men din lag har jag kär. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Luk 9:1-6

Vid den tiden kallade Jesus samman de tolv och gav dem makt över alla demoner och kraft att bota sjukdomar. Och han sände ut dem för att förkunna Guds rike och göra de sjuka friska. Han sade till dem: »Ta inte med er något på vägen, ingen stav eller påse, inte bröd eller pengar och inte mer än en enda skjorta. Har ni kommit till ett hus, så stanna där tills ni skall vidare. Och är det någon stad där man inte tar emot er, så gå därifrån och skaka bort dess damm från era fötter. Det skall vittna mot dem.« Och de gav sig i väg och gick från by till by, och överallt förkunnade de evangeliet och botade sjuka.

TORSDAG DEN 24 SEPTEMBER

Läsning Pred 1:2-11

Tomhet, idel tomhet,
säger Predikaren,
tomhet, idel tomhet,
allt är tomhet.
Vad får människan ut
av all sin möda under solen?
Släkte går och släkte kommer,
jorden är evigt densamma.
Solen går upp och solen går ner,
så skyndar den tillbaka
till platsen för sin uppgång.
Vinden blåser åt söder,
så slår den om mot norr,
ständigt slår vinden om,
slår om och vänder igen.
Alla floder flyter mot havet,

men havet blir aldrig fullt.
Dit floderna har vandrat
vandrar de alltid på nytt.
Inga ord räcker till,
ingen kan utsäga allt.
Ögat blir aldrig mätt på att se,
örat får aldrig nog av att höra.
Vad som har varit kommer att vara,
vad som har skett skall ske igen.
Det finns ingenting nytt under solen.
Säger man om något: "Det här är nytt!"
så har det ändå funnits före oss,
alltsedan urminnes tid.
Ingen minns de släkten som gått,
och framtida släkten skall glömmas
av dem som följer efter.

Responsoriepsalm Ps 90:3-6, 12-14, 17 (R. 1)

R. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: "Vänd åter, ni människor."
Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn,
de är förgängliga som gräset:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter.
Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet,
ge framgång åt våra händers verk. R.

Halleluja Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium Luk 9:7-9

Vid den tiden fick tetrarken Herodes höra berättas om allt som Jesus gjorde, och han visste inte vad han skulle tro. Några påstod nämligen att Johannes hade uppväckts från de döda, några att Elia visade sig och andra att någon av de gamla profeterna hade uppstått. Herodes sade: »Johannes har jag låtit halshugga. Vem är då han som jag hör allt detta om?« Och han försökte få träffa honom.

FREDAG DEN 25 SEPTEMBER

Läsning Pred 3:1-11

Allt har sin tid,
det finns en tid för allt som sker under himlen:
en tid för födelse, en tid för död,
en tid att plantera, en tid att rycka upp,
en tid att dräpa, en tid att läka,
en tid att riva ner, en tid att bygga upp,
en tid att gråta, en tid att le,
en tid att sörja, en tid att dansa,
en tid att kasta stenar, en tid att samla stenar,
en tid att ta i famn, en tid att avstå från famntag,
en tid att skaffa, en tid att mista,
en tid att spara, en tid att kasta,
en tid att riva sönder, en tid att sy ihop,
en tid att tiga, en tid att tala,
en tid att älska, en tid att hata,
en tid för krig, en tid för fred.

Vad får då den strävsamme ut av all sin möda? Jag har sett vilket arbete Gud har lagt på människan. Allt vad Gud har gjort är skönt i rätta stunden. Han låter människor urskilja ett sammanhang, men aldrig kan de fatta Guds verk från början till slut.

Responsoriepsalm Ps 144:1a, 2a-c, 3-4 (R. 1a)

R. Lovad vare Herren, min klippa.

Lovad vare Herren, min klippa,
mitt värn och min borg,
min fästning och min räddare,
min sköld och min tillflykt. R.

Herre, vad är en människa, att du vill veta av henne,

en människoson, att du tänker på honom?
Människan är lik en vindfläkt,
hennes dagar som en försvinnande skugga. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:18–22

En gång när Jesus hade dragit sig undan för att be och lärjungarna var med honom, frågade han dem: »Vem säger folket att jag är?» De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia och andra att någon av de gamla profeterna har uppstått.« — »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?» Petrus svarade: »Guds Messias.« Han förbjöd dem strängt att tala om det för någon och sade: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepräster och de skriftlärd och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

LÖRDAG DEN 26 SEPTEMBER

Läsning Pred 11:9–12:8

Gläd dig, yngling, medan du är ung,
njut i fulla drag av din ungdom.
Följ ditt hjärtas vägar,
gå dit ögat leder dig.
Men tänk på att för allt du gjort
skall du ställas till ansvar av Gud.
Undvik allt som pinar ditt hjärta,
allt som plågar din kropp:
ungdom och blomning är snart förbi.
Tänk på din skapare i din ungdom,
innan de onda dagarna nalkas,
de år som ingen glädje har att ge,
då solen och ljuset slocknar
och månen och stjärnorna,
då regnet följs av nya moln.
Det är den dag då husets väktare darrar
och de starka männen sviktar,
då malerskorna slutat mala – de är för få –
då det mörknar för dem som ser ut genom fönstren,
då dörrarna mot gatan stängs till,
då ljudet från kvarnen dämpas,

stämman blir tunn som en fågels
och sångrösten mister sin klang,
då man bävar för en backe
och för fasorna på vägen,
då mandelträdet lyser vitt,
gräshoppan släpar sig fram
och kaprisfrukten mist sin kraft,
då människan går till sitt eviga hem
och gråtarna väntar på gatan,
ja, innan silvertråden slits av
och guldsålen brister,
kruset krossas vid källan
och brunnshjulet går i bitar;
då stoftet återvänder till jorden, sitt ursprung,
och livsanden återvänder till Gud, som gav den.

Tomhet, idel tomhet,
säger Predikaren,
allt är tomhet.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 90:3-6, 12-14, 17 (R. 1)

R. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: "Vänd åter, ni människor."
Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn,
de är förgängliga som gräset:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter.
Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.

Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet,
ge framgång åt våra händers verk. R.

Halleluja Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium Luk 9:43b–45

Vid den tiden då folket häpnade över allt som Jesus gjorde, sade Jesus till lärjungarna: »Lyssna noga på vad jag nu säger till er: Människosonen skall överlämnas i människors händer.« Men de förstod inte vad han menade, det var fördolt för dem för att de inte skulle fatta det, och de vågade inte fråga honom vad det betydde.

TJUGOSJÄTTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 27 SEPTEMBER

Första läsningen Hes 18:25–28

Herrens ord kom till mig. Han sade: »Det Herren gör är inte rätt«, säger ni. Lyssna, israeliter! Är det jag som handlar orätt? Är det inte ni? Om den rättfärdige upphör att vara rättfärdig och börjar handla orätt skall han dö. För den orätt han gjort skall han dö. Och om den gudlöse upphör att handla gudlöst och börjar handla rätt och rättfärdigt skall han rädda sitt liv. När han kommer till insikt om sina brott och upphör med dem skall han leva. Han skall inte dö.

Responsoriepsalm Ps 25:4–9 (R. 6a)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 624**. När den läses används följande text:*

R. Herre, kom ihåg din barmhärtighet.

Herre, lär mig dina vägar,
visa mig dina stigar.
Led mig i din sanning, lär mig,
du som är min Gud, min räddare,
ständigt hoppas jag på dig. R.

Herre, kom ihåg din barmhärtighet,
den godhet du alltid har visat.
Glöm min ungdoms synder, allt jag brutit,
tänk på mig i din trofasthet, Herre, du som är god. R.

Herren är pålitlig och god,
därför visar han syndarna vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Andra läsningen Fil 2:1-11

Om det finns tröst genom Kristus, uppmuntran från kärleken och gemenskap från Anden, om det finns ömhet och medkänsla, gör då min glädje fullkomlig genom att visa enighet. Lev i samma kärlek, eniga i tanke och sinnelag, fria från självhävdelse och fåfänga. Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras. Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus.

Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära.

eller (kortare läsning):

Andra läsningen Fil 2:1-5

Om det finns tröst genom Kristus, uppmuntran från kärleken och gemenskap från Anden, om det finns ömhet och medkänsla, gör då min glädje fullkomlig genom att visa enighet. Lev i samma kärlek, eniga i tanke och sinnelag, fria från självhävdelse och fåfänga. Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras. Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus.

Halleluja Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren,
och jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium Matt 21:28-32

Vid den tiden sade Jesus till översteprästerna och folkets äldste: »Vad säger ni om det här: En man hade två söner. Han vände sig till den ene och sade: 'Min son, gå ut och arbeta i vingården i dag.' Han svarade: 'Nej, det vill jag inte', men sedan ångrade han sig och gick. Mannen vände sig till den andre och sade samma sak. Han svarade: 'Jag skall gå, herre', men han gick inte. Vilken av de båda gjorde som fadern ville?« De svarade: »Den förste.« Då sade Jesus till dem: »Sannerligen, tullindrivare och horor

skall komma före er till Guds rike. Johannes kom och han visade er vägen till rättfärdighet, men ni trodde inte på honom. Tullindrivarna och hororna trodde på honom, och ni såg det, men inte heller då ångrade ni er och trodde på honom.«